

"Băncile au gratii, bibliotecile, nu!"

O emoționantă poveste de viață a făcut să fiu foarte aproape de unul dintre cele mai reușite momente ale sărbătorilor de la UNIREA-150: DONAȚIA "ION TUTOVEANU".

Fost elev al liceului Unirea, absolvent în 1932, având apoi o strălucită evoluție profesională până la cel mai înalt grad al armatei române, generalul Ion Tutoveanu și-a pus amprenta asupra domeniului militar din România timp de câteva decenii, cu o vitalitate deosebită ce l-a adus aproape de 100 de ani. A avut alături de el pe Alecsandrina Tutoveanu, profesoară emerită de Limba și Literatura română și o frumoasă familie care a continuat tradiția intelectuală a părinților. Vizitând liceul și locurile natale ale tatălui, fiul său, Ioan Tutoveanu, absolvent al primei promoții a Facultății de Calculatoare din Politehnica București, și-a manifestat dorința de a lăsa o urmă a trecerii tatălui său prin acest liceu și astfel s-a născut ideea donației de carte. Donația conține în jur de 2500 volume, literatură română și universală, albume, dicționare, și se remarcă printr-o parte consistentă de carte școlară aparținând soției generalului Tutoveanu. Organizată într-un loc realizat special pentru acest eveniment, donația ocupă un spațiu aparte în biblioteca colegiului, lăsând sentimentul că se află acolo dintotdeauna.

Momentul donației propriu-zise a fost unul festiv, la care au participat și membrii familiei. Alături de ei, în biblioteca colegiului, au fost prezenți elevi, colegi, profesori și persoane din afara colegiului, interesate de acest eveniment.

Prezentarea donației a fost făcută de unul dintre fiii generalului Ion Tutoveanu, inginerul Ioan (Oni) Tutoveanu. Datorită unei bogate cariere în domeniul cercetării, marcată de colaborări pe întreg mapamondul, dl. Ioan Tutoveanu a captivat prin expunerea ca-

prof. Liliana Grigoriu și Ioan Tutoveanu

rismatică, elegantă, sentimentală, apanajul unei persoane cu o largă deschidere și cu un deosebit simț al umorului și al comunicării, în special cu cei tineri. Prezentarea s-a încheiat cu câteva întrebări și comentarii ale unor participanți, apoi s-a prelungit cu discuții între invitați.

Recunosc, am fost destul de marcată de organizarea acestui eveniment și până în apropierea sa am trăit cu temerea că pentru cei foarte tineri, pentru elevii mei, o astfel de întâlnire ar putea avea un aer vechi care să-l țină departe de bogatul ei conținut. Însă, pregătind evenimentul, mi-au trecut prin fața ochilor câteva cuvinte care m-au luminat și m-au încurajat să continui cu optimism: "Băncile au gratii, bibliotecile nu!" Oricât de ferecate și de păzite sunt unele bogății, adevăratele valori sunt de fapt la îndemâna oricui, li-

bere și deschise cunoașterii. Ele vor rămâne întotdeauna între paginile cărților și oricât de moderni, informatizați sau "alergați" de sec 21 vom fi, biblioteca cu Cartea Ei va rămâne ultimul și cel mai sigur refugiu al cunoașterii noastre.

Debutând ca un eveniment extrem de sobru, marcat de vârsta personalității evocate, am încheiat într-o notă destinsă, cu parfum de cafea și aromă de ceai fierbinte la samovar, așa încât, la sfârșit, nu mare mi-a fost surpriza când am fost luată în brațe de o elevă care mi-a spus emoționată: "Mulțumesc, așa fi fost mai săracă fără întâlnirea asta!"

prof. Dan Popoiu, prof. Simion Ene și prof. Janet Popoiu
(rândul din spate)